

TÌNH HÌNH VIỆT NAM NGÀY NAY

Việt Luận (VL). Theo ông thì trong năm 2007 những thành quả dân chủ nào tại Việt Nam được xem là đáng chú ý nhất?

S.YOUNG . Theo tôi, trong năm 2007, trong những sự việc xảy ra ở Việt nam đáng chú ý và hoan nghênh hơn hết là những cuộc biểu tình của tuổi trẻ ở Sài gòn và Hà nội chống sự bành trướng của Trung Quốc xâm chiếm lãnh thổ Việt Nam. Từ 1975, Việt nam chưa có xảy ra cuộc biểu tình nào vì một chính nghĩa chính trị. Hai sự việc mà đảng Cộng sản sợ nhất là một ông Gorbachev sẽ lên làm Tổng Bí thư và thanh niên, sinh viên sẽ xuống đường như vụ Thiên An Môn ở Bắc Kinh. Nỗ lực của cấp lãnh đạo đảng là dùng đủ mọi khả năng và mọi thủ đoạn để tránh hai sự việc đó xảy ra.

VL. Ông có nghĩ là cộng đồng người Việt tại hải ngoại đã hỗ trợ phong trào dân chủ trong nước đúng mức chưa?

S.YOUNG. Xin lỗi mà nói từ 1975 đến hôm nay, cộng đồng người Việt hải ngoại chưa bao giờ hỗ trợ công cuộc tranh đấu cho dân tộc, cho tổ quốc một cách đúng mức.

Tôi đã dám thật lòng nói bao nhiêu lần mỗi khi có dịp thăm viếng, nói chuyện với cộng đồng người Việt ở Úc Châu, Pháp, Bỉ, Canada, Mỹ, là cộng đồng người Việt ở hải ngoại nên cố gắng tự mình chế giảm bớt sự chia rẽ, sự ganh tị người này với người kia, đè nén bớt tham vọng cá nhân, phải mình mới làm lãnh đạo, vân, vân...

Thí dụ, ở trong nước, những người dân chủ cần phương tiện tài chánh để hoạt động . Ở hải ngoại, có nhiều người Việt nam thiếu gì tiền bạc vì có nhiều người Việt nam làm ăn giàu có lắm rồi, nhưng cộng đồng nói chung chưa thiết tình sẵn lòng đóng góp đều đặn để yểm trợ những người tranh đấu ở trong nước và nhất là những người vì tranh đấu, biểu tình bị tù tội, gia đình lâm vào cảnh khó khăn . Như vậy, bộ máy Công an cộng sản không có gì để lo sợ ở sức mạnh của cộng đồng người Việt hải ngoại. Hơn nữa, họ còn đánh giá cộng đồng ấy là bất lực, thiếu khả năng, làm việc không có hiệu quả.

Thí dụ thứ hai, Công An sợ Cộng đồng người Việt Nam hải ngoại sinh hoạt thành một lực lượng chính trị đối với các Chính phủ dân chủ ở Úc, Canada, Mỹ, Âu Châu để ảnh hưởng đến các vị Dân cử và Chính phủ các nước này sẽ nghe theo các yêu cầu của Cộng đồng người Việt đối với quê hương. Nhưng vì những tranh chấp thường vô ích vì phe cánh với nhau mà vô tình làm suy mất uy tín nhau, vân vân,...Rồi Cộng đồng Việt Nam hải ngoại bị chia rẽ thành nhiều mảnh vụn, nhiều phe nhóm, có cả những nhóm nhỏ xíu, và, vì lý do đó mà không có ảnh hưởng lớn đúng mức lẽ ra phải có.

Thí dụ thứ ba, Sự ganh tị cá nhân, sự tham vọng cá nhân, tạo điều kiện rất thuận lợi cho nhóm Phản gián của Công an để họ phá các tổ chức có uy tín và hoạt động ít nhiều hiệu quả Họ nhằm đánh mạnh những người lãnh đạo có uy tín, có lòng yêu nước thiết, có tài giỏi và biết làm việc. Công an đã nói với tôi rằng: “Ở hải ngoại, không có tổ chức nào mà không có chúng tôi ”. Nếu họ không chụp mũ vu cáo anh này hoặc xúi bả vợ của anh kia ghen phá, ngăn cản không cho anh ấy tham gia tranh đấu . Nếu thấy ngăn cản không được “việc anh đang làm ”, thì họ mua chuộc vợ, em ruột, bố mẹ bằng cách đề nghị những cơ hội làm ăn tại Việt nam. Họ có thể giới thiệu một cô hay một bà đẹp và thông minh cho anh. Nếu anh không thích gái đẹp, thì họ tìm cách cho người sẵn quen với vợ anh để nói với vợ anh là anh ấy có “mèo”. Thiếu gì cách làm để phá uy tín, làm hoang mang tinh thần của những người có tiếng là sáng suốt, có tâm hồn tốt, có thiện chí.

VL. Ông nhận xét thế nào về những áp lực chính trị quốc tế hiện nay đối với Hà Nội trên lĩnh vực nhân quyền và dân chủ? Và phản ứng của Hà Nội ra sao?

S.YOUNG. Nói thật mà buồn. Bộ Chính Trị Đảng Cộng sản không sợ áp lực chính trị quốc tế. Họ có Trung Quốc ủng hộ sau lưng mà. Họ đã dâng đất, dâng biển để mua chuộc rồi. Ngày nay, người cộng sản Hà nội chỉ muốn lấy tiền cho nhiều, cho họ sống sung sướng bù lại trước đây cực khổ, cho con cái ra ngoại quốc ăn học để ngày mai thay thế họ tiếp tục cầm quyền nữa. Họ đâu có muốn làm chính trị thật sự lo cho dân gì nữa. Các tôn giáo đã có một thỏa thuận tạm thời với Đảng để được hưởng một chút tự do tôn giáo như làm lễ, xây chùa, nhà thờ, in kinh sách... Trong nước không có lực lượng chính trị nào mà Cộng sản lo sợ. Vì vậy, nếu người Việt ở nước ngoài muốn gây áp lực đối với Đảng cộng sản, thì họ vận động ai? Lấy đâu làm sức mạnh?

Kinh tế phát triển mạnh và đương lên. Đảng và Nhà Nước có đủ tiền trả lương Công an cao để Công an sẵn sàng ngăn chặn những ai đòi hỏi tự do, nhân quyền, có ảnh hưởng xấu đến chế độ. Họ còn sợ gì nữa chứ?

VL. Chính sách của Hà Nội bị ảnh hưởng của Trung Quốc rất nhiều, ông có thể cho biết thêm về điều này?

S.YOUNG. Theo tôi, một nhóm của Đảng đã quyết định làm đệ tử trung thành của Đảng Cộng sản Tàu để dựa vào thế lực của Trung Quốc làm cho các đảng viên cộng sản Việt nam khác nể sợ, không dám tranh giành quyền lực với họ. Như vậy, Đảng phải cởi mở đối với dân chúng về mặt kinh tế xã hội. Đảng làm kinh tế thị trường để dân chúng, ai có điều kiện làm ăn, cứ làm ăn, làm giàu nhưng phải có chỗ dựa thì công an không đàn áp, hà hiếp như hồi xưa. Nhưng về chế độ cai trị, Đảng cộng sản vẫn không nhượng một chút nào. Trung Quốc khéo lắm. Họ cho phép Việt nam chơi với Mỹ một chút ít, chớ không nhiều, như để Việt nam được cởi mở về kinh tế. Và đó cũng là cơ hội để cho Trung quốc làm giàu trên đất nước Việt nam. Dĩ nhiên Đảng cộng sản Việt nam cũng kiếm được chút tiền lì-xì của ông chủ Tàu trong các vụ làm ăn này.

VL. Ông có nghĩ là trong nội bộ Đảng Cộng Sản VN hiện đang chia làm hai nhóm – nhóm thân Mỹ và nhóm thân Tàu, và theo ông thì nhóm nào đang chiếm ưu thế hơn?

S.YOUNG. Đúng. Theo tôi thì có hai phe thực sự. Phe chống Trung Quốc thì gồm có những người có lương tâm biết yêu Việt nam. Họ muốn đi với Mỹ nhiều hơn để bảo vệ quê hương. Phe này gồm đa số những người trẻ trong Đảng và Quân đội và có cả một số không nhỏ có chức vụ cao trong Chính phủ. Nhưng, phe đi với Trung Quốc thật sự nắm quyền Công an. Chúng ta chưa quên vụ T2 tới nay không có ai đủ sức giải quyết nghiêm minh đúng theo luật pháp. Vậy ai cũng thấy rõ hiện nay ai cai trị thật sự Việt nam ? Người Việt nam hay người Tàu? Cả Đại tướng anh hùng Điện Biên Phủ Võ Nguyên Giáp cũng phải chịu dơ hai tay đầu hàng để được sống yên thân tuổi già!

VL. Ông dự đoán thế nào về tình hình chính trị của VN trong thời gian sắp tới?

S.YOUNG. Phe nhóm Công an theo Trung Quốc sẽ có đủ thế lực để điều khiển thực hiện các quyết định lớn cho 5 năm nữa.

VL. Trong năm cuối cùng còn tại chức, theo ông, chính sách của TT Bush có thay đổi gì nhiều đối với VN hay không?

S.YOUNG. Ông Bush sẽ không lưu ý tới Việt nam chút nào đâu. Ông sắp về hưu và đã bắt đầu không lo làm việc nữa.

VL. Ông có nghĩ là Hoa Kỳ đã có một chiến lược ngắn và dài hạn cho vùng Đông Nam Á trong đó có VN?

S.YOUNG. Sự lo ngại số một, số hai, số ba, số bốn của nhóm Ông Bush là chiến tranh Iraq và chiến tranh chống khủng bố Al queda và Taliban. Ngoài những điều đó, không còn bao nhiêu sự tính toán, sự lo ngại, cho các công việc khác. Ở Á châu, nhóm Bush lo nhất về Bắc Hàn có bom nguyên tử. Trung Quốc, Nhật Bản, Đông Nam Á, Hồi giáo thường là công việc của các viên chức trung cấp ở Bộ Ngoại Giao lo và trách nhiệm nhiều hơn.

VL. Theo ông thì người Việt trong và ngoài nước gần phải làm gì trong lúc này để gây áp lực buộc chính quyền đảng CSVN phải cởi mở hơn, dân chủ hơn?

S.YOUNG. Tổ chức sinh viên, lao động, nghiệp đoàn, thành phần trí thức tìm lấy những chủ trương bí mật của Đảng, tài sản của Đảng, đem phổ biến cho dân nghe và biết. Giải thích cho dân chúng hiểu rõ những cái sai trái gây thiệt hại đến các quyền lợi chánh đáng của dân mà lẽ ra ở một nước tự do dân chủ, người dân được luật pháp bảo vệ. Gây sự chia rẽ trong hàng ngũ Đảng Cộng sản. Phơi bày những hành vi tham nhũng, hà hiếp dân chúng của các đảng viên từ địa phương như tỉnh ủy, huyện ủy... để cho họ mất uy tín lãnh đạo. Cụ thể, thiết lập hồ sơ các vụ tham nhũng, hồ sơ tài sản, nhà cửa, các công ty của cán bộ đảng viên, và công bố những sự thực đó lên internet để thiên hạ biết rõ ở Việt nam ngày nay, ai có tiền, ai vẫn nghèo đói, rách rưới hơn trước đây nhiều. Tố cáo, vạch mặt những đảng viên Công an hoạt động ở hải ngoại, xâm nhập đánh phá Cộng đồng người Việt ở khắp nơi.

VL. Sang vấn đề Hoàng sa và Trường sa, ông có nghĩ là Trung Quốc chiếm 2 hòn đảo này nằm trong chiến lược lâu dài muốn làm bá chủ vùng biển Thái Bình Dương?

S.YOUNG. Đúng lắm. Từ 20 năm nay, Trung Quốc có chiến lược mới đối với Đông Nam Á. Trong lịch sử 3,000 năm Trung Quốc chưa bao giờ có một kế hoạch chiến lược như vậy. Họ chỉ đánh vào Việt nam vài lần rồi rút về phía bắc. Nhà Nguyên đánh Miến điện một lần. Thế thôi. Bây giờ, họ dựng lên và nuôi dưỡng một Chính phủ tương lãnh để thay mặt họ cai trị dân Miến điện, họ làm cố vấn cho Hun Sen tại Cam- bốt, ủng hộ phe mạnh trong Đảng Cộng sản Lào, và “ ăn nói ngon ngọt ” với Nhà Vua Thái Lan.

Quốc Hội Trung Quốc phê chuẩn luật biển của họ nói rằng cả Biển Nam Hải là lãnh thổ nội địa của Trung Quốc. Hồi xưa có Bắc Triều nhưng đã có nói ngang ngược như vậy không?

Bây giờ Trung Quốc đương nỗ lực phát triển và canh tân hải quân cho lớn mạnh, có khả năng tác chiến cao. Để làm gì ? Tôi nghĩ ai cũng có thể trả lời rồi!

VL. Tại sao phản ứng của chính quyền CSVN rất dè dặt, phản ứng lầy lẹ và thậm chí ngăn cản sự biểu tình chống Trung quốc của giới trẻ tại Saigon và Hà Nội?

S.YOUNG. Theo tôi, trong Đảng hiện nay, có nhiều đảng viên không đồng ý với nhóm cầm quyền ở trên muốn nhờ thế Trung Quốc để tiếp tục cầm quyền lâu dài và cai trị Việt nam dễ hơn, theo đường lối giống Trung quốc, nên họ mới dám cho phép sinh viên biểu tình nhưng họ theo dõi và kiểm soát. Họ phải ngăn chặn để tránh cuộc biểu tình có thể bùng lớn ra mà họ không kiểm soát được nữa. Và đó cũng là một “dấu hiệu” cho phía Trung Quốc lo ngại để không ép Đảng cộng sản Hà nội quá mức.

VL. Trước hoàn cảnh thực tế hiện nay, theo ông thì cộng đồng người Việt trong và ngoài nước phải làm gì để có thể lấy lại chủ quyền của hai đảo Hoàng sa và Trường sa? Và pháp lý có cho phép lấy lại được không, khi Việt nam có một chế độ khác, như một chế độ dân chủ tự do?

S.YOUNG. Phải có một số người Việt Nam là đại diện thiết tình của Việt nam ở trong và ở ngoài nước, nói với tính cách long trọng, các lý do tại sao Chính phủ Hà nội không phải là đại diện chính thức của nhân dân Việt nam. Họ không có đủ tư cách chính thống để nhượng cho Trung Quốc bất kỳ cái gì. Mọi việc nhượng ngày nay chỉ là sự thỏa thuận trong bóng tối. Như buôn bán chợ đen. Và nói thêm rằng một ngày nào đó, Việt nam có đủ tư cách pháp lý chính thống sẽ lấy lại Hoàng Sa và Trường Sa.

Thí dụ, “Đại diện Việt nam” nói ở trên đây gửi thư cho Liên Hiệp Quốc, cho Tòa án quốc tế, cho các Chính phủ thế giới, ... kêu gọi sự quan tâm giúp đỡ Việt nam, một thành viên cộng đồng thế giới, bị nước láng giềng dùng bạo lực quân sự xâm chiếm lãnh hải và lãnh thổ.

Tôi xin nhấn mạnh rằng mọi cuộc xâm lăng, mọi sự chiếm lấy đất đai bất hợp pháp thì không bao giờ có hiệu lực đối với luật pháp quốc tế. Nước nào bị mất tài sản quốc gia thì nên biết giữ chính nghĩa về pháp lý của mình. Không bao giờ nên thừa nhận chính thức hoặc công khai sự gian manh ăn cướp của kẻ láng giềng hung bạo.

VL. Xin trân trọng cảm ơn ông YOUNG.